

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

Quid sunt præcepta Dei. tit. 139

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

principem Syriæ, lauationem in Iordan, 4. Reg. 5.
Ita per homines deridet, quoniā in pane & calice cre-
dimus esse verum Christi corpus, Mat. 26, &c. Idē Sa-
thana sic per schismaticos deridet cæremonias & Sa-
gramentalia Ecclesiæ, vñctionem & Chrisma: sed sic
ut nos Catholici, ppter ea non deponimus fidē, pro-
pter derisionē Gentium & Iudeorum, sic ne propter
schismaticos hęc negligenda sunt, sicut dicit prophe-
ta Psal. 58. Et tu Domine deridebis eos, &c.

Tertiō, hoc faciunt ex odio contra Ecclesiam Ca-
tholicam, & ad seipso declarandos, quod non sunt
de Ecclesia Catholica, sed schismatici, Hus, Vvigleff,
&c sed ex quo scimus ex Paulo, Gal. 5. quoniā sectæ,
id est, qui nolunt idem sentire cum Ecclesia Catholi-
ca, regnum Dei non possidebunt, idē committimus
eos Deo. Quid nobis de his, qui foris sunt, inquit A-
postolus 1. Corinth. 5. illos Deus iudicabit. Et Chri-
stus ait Mat. 18. Qui Ecclesiam non audierit, &cæ. Si-
nendi igitur sunt, & Deus est qui nouit qui sunt eius,
2. Timoth. 2.

QUID SUNT PRÆCEPTA DEI.
TITVLVS CXXXIX.

Pria sunt notanda. Primò, quid sint præ-
cepta Dei: Secundò, cur à Deo præcep-
ta: Tertiò, qui fructus sint ea seruanti-
bus. Primò præcepta Dei sunt opera,
quæ Deus præcepit, & in duabus tabu-
lis scripsit digito suo, sub maledictione æterna exi-
gens obedientiam, Deute. 27. ab his, qui credunt. Et
sunt decem præcepta, omnia alia opera, cultum &
religionem in se includentia, atq; cæremonias, & in
hunc finem Deus dat in iustificatione Spiritus sanctū,
homini adiutor em, qui eum regeneret, assistat, Rom.
8. qui obedientiam legis per illum perficiat. Non e-
nim Deus à nuda natura, oppressa peccato, exigit ple-
nam illam

nam illā obedientiam: ideo effundit in nos abundat Spiritum sanctum &c. Tit. 3. Act. 2. Etsi adhuc relata quædā incompleta satisfactio & obedientia, attinet Deus propter Christum non vult nobis imputare lam perfectionem. Sic enim Christus est finis legis credenti, quod fides hæc computabitur tanquam utilitia, ac si sine defectu compleuisset legem.

Secundò, Deus ideo dedit præcepta decalogi, ut sciret homo, quæ opera Deo placerent, & certuissent. Et sic dedit tria primæ tabulæ præcepta, yea solum pro Deo reputaret, & nullum esse idolum in mundo. Ioan. 17. Hæc est vita æterna, &c. Secundò, ut nomen suum honorarent, timerent, diligenter, in illum sperarent. Tertiò, per omnia sibi obediret, id est, quicquid Deus super hominem immitteret, siue dulcedue amarum, sanitatem vel infirmitatem, quietescere murmure, sabatizaret, & eum coleret laudibus & gratiarum actionibus. Secundò præcepit, ut homo cum proximo hinc pacifice viueret, eum sicuti seipsum diligenter, Matthæi. 22. Et sic docent opera secundæ tabulæ. Sic voluit Deus, ut ijs operibus eum honoraretur, & non ociaremur, vel ad voluntatem, sicut Ennici, viueremus, 1. Pet. 2. Deum timete. Ideo Deus dedit hæc præcepta.

Tertiò, Fructus obedientium sunt plures, quin tantur Exod. 20. Deuteronom. 28. Levit. 26. ybi benedictiones & maledictiones notantur in tertiam & quartam generationem, & hoc in praesenti vita. In futura quoque æternum præmium, iuxta differentiam meritorum, 1. Corinth. 15. Differt stella à stella, &c. &c. Corinth. 3. Vnusquisque recipiet mercedem &c. Summa, contemptor bonorum operum aut præceptorum, non ingredietur in regnum. Christus solus meruit regnum cœlorum omnibus credentibus, sua via via victima, Esai. 53. Ideo nemo alias hoc merbitur, 1. Ioannis secundo. Ipse est propitiatio &c. At distributionem

litionem impetrat fides, & retentionem ipsa obediens
præceptorum, quæ dicit ad possessionem regni
Dei, iuxta illud Matthæi 25. Esuriui, & dedisti mihi
manducare. Ideo si non retineretur distributa gra-
tia, nec sequeretur possessio regni: sicut, nisi come-
deris, non possidebis vitam, licet cibus non det vitam,
sed Deus &cæ.

QVID SUNT PROMISSIO-
nes Legis & Euangeli.

TITVLVS CXL.

Romissio est verbum Dei, quo nobis alii
quid promittit vel daturum aut factu-
rum propter Christum, & nullam aliā
habet causam, nisi Christum. Est enim
penitus gratuita, & non habet causam
in nobis. Propter Christum electi sumus ad vitam an-
te constitutionem mundi, Ephes. 1. Propter Christum
sit promissio remissionis peccatorum, Ioan. 3. vt om-
nis qui credit, & cæt. Propter Christum datur & pro-
mittitur Spiritus sanctus, Ioan. 14. quem mittet pater
in nomine meo. Propter Christum promittitur vita
eterna, & donum est propter Christum, Roman. 6.
& propter Christum nostræ exaudiuntur preces, Ideo
iubet petere in nomine suo. Non igitur Deus à nobis
accipit occasionem promittendi, sed à Christo filio
suo: Non à lege, sed à misericordia sua. Non igitur o-
pera nostra merita sunt, vt propter illa accipiamus
promissiones, sed solum media, per quæ ad nos veni-
unt, & nobis applicamus Christi beneficia.

Sunt autem duplices promissiones Dei: quædam
reficiunt legem, & dicuntur promissiones legales:
Quædam vero Euangelium, & dicuntur Euangelicæ
promissiones. Fides apprehendit Euangeliæ promis-
siones, & lex suas promissiones. Atq; sic nec Euange-
lium, id est, fides, nec obediens legis est inanis aut
posthabenda credens.

Prima